

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-46/23-7

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Ljiljane Karlovčan-Đurović, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš i Sanje Štefan, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika - specijaliste Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Protekta d.o.o. Zagreb, Ulica Ivana Šibla 9, kojeg zastupa Vladimir Modrić, odvjetnik iz Zagreba, Martićeva 46, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška cesta 43/IV, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba HP-Hrvatska pošta d.d. Zagreb, Jurišićeva 13 i Salon bankarske opreme Ozimec d.o.o., Remetinečka cesta 28, Zagreb, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 13. travnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javna nabave, klasa: UP/II-034-02/23-01/73, urbroj: 354-02/6-23-4 od 24. veljače 2023. i predmet vraća na ponovni postupak.

II. Nalaže se tuženiku Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave plaćanje tužitelju troškova upravnog spora u ukupnom iznosu od 4.147,50 kn/500,04 eura.

III. Odbija se zahtjev za naknadu troškova postupka u preostalom dijelu.

Obrazloženje

1. Državna komisija za kontrolu postupaka javna nabave osporenim rješenjem odbacila je žalbu žalitelja Protekta d.o.o. Zagreb, kao neurednu, uz obrazloženje da naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom iznosu.

2. Tužitelj u cijelosti osporava navedeno rješenje. Smatra da je tuženik u konkretnom slučaju trebao primijeniti odredbu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi temeljem koje je tužitelj i postupao, te je stoga uplatio naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 1.320,00 eura. Osim toga ističe da čak i kada bi se trebalo primijeniti odredbe ranije važećeg zakona tužitelj je uplatio svega 54,46 kn manja, odnosno 7,22 eura manje, od iznosa za koji tuženik tvrdi da ga je trebalo uplatiti. Radi se o razmjerno neznatnoj razlici, a ne priznavajući takvu uplatu tužitelju bi bilo onemogućeno pravo na podnošenje pravnog lijeka. Poziva se na presudu ovoga Suda poslovni broj: UsII-220/19-5 od 25. travnja 2019. godine.

Predlaže da se odredi odgovorni učinak ove tužbe, da se poništi rješenje Državne komisije za kontrolu postupaka javna nabave te da se naloži tuženiku da tužitelju naknadi troškove ovog postupka u ukupnom iznosu od 1.552,86 eura plus PDV što iznosi 1.941,07 eura.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da je pravilno u rješenju primijenio ranije važeći zakon s obzirom na odredbu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi prema kojoj je člankom 24. stavkom 1. propisano da će se postupci javne nabave koji su pokrenuti prije stupanja na snagu toga Zakona dovršiti prema odredbama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja postupka nabave. Dakle, u konkretnom slučaju predmetni postupak javne nabave pokrenut je 23. kolovoza 2022., slanjem poziva na nadmetanje, dakle prije stupanja na snagu Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi, a visina naknade za pokretanje žalbenog postupka u konkretnom slučaju propisana je odredbom članka 430. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) koji je bio na snazi u vrijeme započinjenja predmetnog postupka javne nabave. Dakle, da se tužitelj prilikom uplate rukovodio odredbama članka 430. mjerodavnog Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) onda bi uzimajući u obzir da je procjena vrijednosti predmetne nabave 780.000,00 kn na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka uplatio iznos od 10.000,00 kn, budući da je u članku 430. stavak 1. točka 2. tog Zakona jasno propisano da je žalitelj obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 10.000,00 kn za procijenjenu vrijednost nabave. Slijedom navedenog, kako je uvidom u dokaz priložen u žalbi, kao i provjerom uplate naknade na računu Državnog proračuna Republike Hrvatske utvrđeno da je tužitelj na ime naknade za pokretanje predmetnog žalbenog postupka uplatio iznos od 1.320,00 eura, što primjenom fiksnog tečaja konverzije 7,53450 kn za 1 euro, iznosi 9.945,54 kn naknada za pokretanje žalbenog postupka nije uplaćena u propisanom iznosu pa je stoga tuženik odbacio žalbu kao neurednu, u smislu članka 421. stavka 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.). Ističe da tužiteljevo nerazumijevanje zakonskih odredbi koji reguliraju naknadu za pokretanje žalbenog postupka kao postupovnu pretpostavku za izjavljivanje žalbe ne može biti opravdanje uplate iznosa naknade za pokretanje žalbenog postupka u nedovoljnom iznosu. Također smatra da se tužitelj neosnovano poziva na presudu Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-220/19 u kojoj ističe da je nepriznavanje razmjerno neznatne razlike između iznosa kojeg je uplatio na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka pretjerani formalizam. Navodi da je prilikom donošenja presude sud kao odlučne činjenice cijenio plaćanje naknade za pokretanje žalbenog postupka u dva navrata te u konačnici plaćanje iznosa većeg od propisanog te činjenicu da je žalitelj tada bio stranac. Poziva se na presudu poslovni broj: UsII-214/22 od 19. siječnja 2023. u kojoj je Visoki upravni sud kao neosnovano cijenio tužbene navode prema kojima se praksa suda iz presude UsII-220/19 od 25. travnja 2019. može primijeniti u slučajevima kao što je konkretan, odnosno u slučajevima uplate nedovoljnog iznosa naknade, uslijed pogrešne primjene propisa. Protivi se određivanju odgovornog učinka tužbe, osporava tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti i smatra neosnovanim potraživanje tužitelja naknade troškova upravnog spora.

4. Zainteresirana osoba Hrvatska pošta u svom odgovoru na tužbu u cijelosti podržava navode iz osporenog rješenja i predlaže da se tužbeni zahtjev odbije te u cijelosti zahtjev za naknadu troškova postupka.

5. Tužitelj u odgovoru na tužbu tuženika i zainteresirane osobe ističe da je netočno da se tužitelj neosnovano poziva na presudu naslovnog Suda broj: UsII-220/19 od 25. travnja 2019. ističući da pretjerani formalizam o kojem se govori u navedenoj presudi treba sagledavati u kontekstu činjeničnog i pravnog stanja žalbenog predmeta, a koji se razlikuje u ovom predmetu jer je sud razmotrio navode koje je iznio tuženik te je jasno izrekao stav, da je u konkretnom slučaju tužitelj uplatio i samo prvi iznos radilo bi se o razmjerno neznatnoj razlici, a nepriznavajući takvu uplatu tužitelju bilo bi onemogućeno pravo na podnošenje pravnog lijeka. Isto tako tužitelj neosnovano ističe da je isto činjenično i pravno stanje bilo predmetom presuda naslovljenog Suda broj: UsII-210/22, UsII-232/22, UsII-214/22 i UsII-9/23. U navedenim presudama radilo se između ostalog o znatnoj razlici između iznosa koji je uplaćen temeljem ZJN-a 2016 i iznosa koji je trebao biti uplaćen temeljem Zakona o izmjenama i dopunama ZJN-a. U presudi broj: UsII-210/22 trebalo je platiti 25.000,00 kn, a plaćeno je 10.000,00 kn, u presudi UsII-232/22 trebalo je biti plaćeno 45.000,00 kn, a plaćeno je 40.000,00 kn, a u presudi UsII-214/22 trebalo je biti plaćeno 45.000,00 kn, a plaćeno je 41.000,00 kn. U konkretnom slučaju radi se o neznatnoj razlici od svega 54,46 kn odnosno 7,22 eura.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Prvenstveno valja istaći da je točno, kako to i tuženik tvrdi, da je u konkretnom slučaju sukladno članku 24. stavku 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 114/22. – dalje u tekstu: ZID ZJN), a koji je stupio na snagu 11. listopada 2022. trebalo primijeniti odredbe Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16.) koji je bio na snazi u vrijeme započinjanja postupka. Naime, ZID ZJN je stupio na snagu 11. listopada 2022., a postupak javne nabave pokrenut je 23. kolovoza 2022., dakle, prije stupanja na snagu ZID ZJN. Isto tako je točno, kako to navodi tuženik u obrazloženju rješenja i odgovoru na tužbu, da je člankom 420. stavkom 1. točka 10. ZJN/2016. propisano da žalba obvezno sadrži dokaz o izvršenoj uplati naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu, a člankom 421. stavkom 1. ZJN-a/2016 propisano je da ako žalba ne sadržava dokaz iz članka 420. stavak 1. točka 10. ZJN-a ili naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom iznosu žalba će se odbaciti kao neuredna bez pozivanja žalitelja na dopunu ili ispravak.

8. Iz spisa predmeta proizlazi da je tužitelj bio dužan uplatiti iznos od 10.000,00 kn, a tužitelj je uplatio iznos od 1.320,00 eura što primjenom fiksnog tečaja konverzije 7,53450 kn za 1 euro iznosi 9.945,54 kn. S obzirom na navedeno tuženik je odbacio žalbu tužitelja.

9. Prema ocjeni ovoga Suda radi se o neznatnoj razlici od svega 45,46 kn, odnosno 7,22 eura. S obzirom da se radi o neznatnoj razlici kada bi se prihvatilo stajalište tuženika, prema ocjeni ovoga Suda, radilo bi se o pretjeranom formalizmu koji bi u konačnici doveo do onemogućavanja tužitelju pristupu sudu što bi bila povreda tužiteljevog prava na pravično suđenje.

10. Prema ocjeni ovoga Suda tuženik nije pravilno primijenio odredbu članka 420. stavak 1. točka 10. i članka 420. stavak 1. ZJN-a 2016 jer je odbacio tužiteljevu žalbu kao neurednu, pa je stoga osporeno rješenje ocijenjeno nezakonitim. Nije točno, kako to pogrešno smatra tuženik, da je u presudi ovoga Suda poslovni broj: UsII-220/19 bila odlučna činjenica plaćanje naknade za pokretanje žalbenog postupka u dva navrata te u konačnici plaćanje iznosa većeg od propisanog i činjenica da je tužitelj bio stranac, budući da iz navedene presude poslovni broj: UsII-220/19-5 od 25. travnja 2019. jasno proizlazi stav suda da je u konkretnom slučaju tužitelj uplatio i samo prvi iznos radilo

bi se o razmjerno nezatnoj razlici, a ne priznavajući takvu uplatu tužitelju bi bilo onemogućeno pravo na podnošenje pravnog lijeka.

11. Dakle, i da nije uplaćen drugi iznos i da se nije radilo o strancu svejedno bi sud zaključio da se radi o pretjeranom formalizmu koji dovodi do onemogućavanja tužitelja pristupu sudu, što bi bila povreda tužiteljevog prava na pravično suđenje. Što se tiče ostalih presuda na koje se poziva tuženik ne radi se o istoj činjeničnoj i pravnoj situaciji budući da se radi o znatnoj razlici između iznosa koji je uplaćen i onoga koji bi trebao biti uplaćen.

12. Slijedom navedenog Sud je provodeći sudsku zaštitu prava i pravnih interesa stranaka u predmetnom upravnom sporu ocijenio rješenje tuženika nezakonitim te je temeljem odredbe članka 58. stavka 1. poništio osporeno rješenje i predmet vratio na ponovni postupak. S obzirom da je odlučeno o tužbenom zahtjevu tužitelja nije bilo potrebe za odlučivanjem o odgovornom učinku tužbe.

13. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 79. ZUS-a, a tužitelju su priznati troškovi za sastav tužbe sukladno tarifnom broju 23. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 142/12., 103/14., 118/14., 207/15., 37/22. i 120/22.) u iznosu od 3.750,00 kn i PDV u iznosu od 937,50 kn ukupno 4.147,50 kn/500,04 eura.

14. Odbijen je zahtjev za naknadu troškova postupka u preostalom dijelu budući da je odredbom članka 79. stavka 2. Zakona o upravnim sporovima jasno propisano da je vrijednost predmeta spora neprocjenjiva.

U Zagrebu 13. travnja 2023.

Predsjednica vijeća:
Ljiljana Karlovčan-Đurović

Broj zapisa: **9-30857-c7a10**

Kontrolni broj: **065e0-36b7f-4a6eb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Ljiljana Karlovčan-Đurović, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.